

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXXIV. Nullam causam, & suspicionem reperire potuerunt; eò quòd fidelis
esset, & omnis culpa, & suspicio non inveniretur in eo. Dan. c. 6. v. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

cet toxico prius nocentissimo infecta, longè impostèrùm reddatur fecundior.

Per istam Arborem nonnè hominem intelligere liceat? cùm & *Marc. c. 18.* dicatur: *Vidi homines, quasi arbores ambulantes.* si enim Philosopho credendum: *Homo est Arbor inversa.* Flores hujus Arboris sunt bonæ cogitationes, & bona proposita: fructus verò bona opera; nam sicut fructus ostendit qualitatem Arboris: sic bona opera conditionem hominis manifestant, juxta illud *Matth. c. 7. à fructibus eorum cognoscetis eos.* Hæc Arbor ante lapsum primi hominis, fructus produxit dulcissimos, ut verificatum fuerit illud: *Flores mei, fructus honoris, & honestatis.* *Eccli. c. 24. v. 23.* quos tamen Serpens antiquus sustinere non valens, venenum in eâ posuit, & radicem infecit, quando suggestionem suâ primum hominem peccatorem effecit: ex quo Arbor illa adeo evasit infecta, ut longissimo tempore fructum portare nequens, per nulla

opera, quantumcunq̃ue bona; Cœlum ingredi potuerit; Veruntamen sapientissimus hortulanus, Pater Cœlestis, malitiam & calliditatem Serpentis considerans, Theriacam, id est, Filium Divinum, infudit in Virgâ quâdam istius Arboris, longè à radice distitâ, ac consequenter à veneno nondum infectâ, MARIA scilicet, sine labe conceptâ, de quâ *Isaias: Egredietur virga de radice Jesse, &c. c. 11. v. 1.* & sic peccati veneno remedium tulit, toxicum expulit, Arborem denique ipsam fecundissimam reddidit; quia nunc potest homo, per fructum boni operis, vitam consequi sempiternam.

S. 7. Anagramma.

DEI Veri Mater, pVrè 581.
ConCepta.

O DEI veri magna Parens, Tu immaculata!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXIV.

582. AbsIt à DEI GENtrICE oMnIs
sVspICIo.

Dan. 6. v. 4. Nullam causam, & suspicionem reperire potuerunt; eò quòd fidelis esset, & omnis culpa, & suspicio non inveniretur in eo.

Quod Sacris in paginis, de omnigenâ Danielis innocentia, succinctâ illâ, sed satis efficaci Panegyri celebratur: *Nullam causam & suspicionem reperire potuerunt, &c.* hoc idem de Beatissimâ Numinis Genitrice meliori jure deprædicandum:

eam videlicet non solum à communi illâ originis labe Divinitus exemptam, ac præservatam fuisse, verum etiam nec minimam in tantæ Matris conceptione suspicionem primæ culpæ reperiri. Placeat in hujus asserti confirmationem unum, alterumve S. Scripturæ locum attentius perscrutari. *Egredietur Virga de radice Jesse*, ait *Isaias*. sed cur non potius dixit Propheta: *Egredietur Arbor?* cur *Virgam* potius adducit, de radice Jesse egressuram? verum, cùm sub hac Virgâ, Virgo Deipara communiter ab expositivibus intelligatur; ideò Virga dicitur, & non Arbor egressura: ut tollatur à
MA-

MARIA omnis etiam *Suspicio* culpæ. in arbore nimirum prævaricati sunt primi parentes : arbor ergò ideò non dicitur, ut nec nominetenus ad causam primi peccati dicat analogiam. & hæc ipsa est ratio, cur Petrus Damianus dixerit: *Germinat ergo Virga Jesse, de tortuosâ radice generis humani, & de Patriarcharum Arbore in altitudinem erumpens, omnem ignorat nodositatem, foliorum tenebras nescit.* ubi ultima præsertim notanda verba: *foliorum tenebras nescit.* quid enim est MARIAM nescire tenebras foliorum? nisi ut denote- tur, non solum MARIAM peccati originalis labe caruisse in Conceptione; verum etiam umbram peccati ignorasse. Arboris folijs, in quâ prævaricati fuerunt primi parentes, fecerunt sibi perizomata, & operuerunt se, nudati gratiâ, folijs peccati, hæc folia ignoravit MARIA, quorum umbrâ nunquam fuit cooperta. *Absit ergò à DEI Genitrice omnis suspicio.* Sed alium Scripturæ locum rei nostræ faventem adducamus. Nato Salvatore nostro, ait Angelus pastoribus: *Invenietis infantem pannis involutum, & positum in præsepio.* quod piè considerans D. Bernardus, condolensque tantæ MARIÆ, & JOSEPHI inopiæ, ait: *Et cum esset tanta necessitas, nullam audio pellium fieri mentionem.* cur miraris melliflue Pater? quare ergo ibi nulla sit pellium mentio? aut cur illis infans DEUS non obvolvitur, pannis solis contentus? non aliam certè ob causam, nisi quia pelles primorum parentum in paradiso fuerunt ornatus, juxta illud: *Fecit quoque Dominus DEUS Adæ, & uxori ejus, tunicas pelliceas, & induit eos,* cum ergo pelles parentum nudidatem operuerint, ineptæ erant, ut eis Christus involveretur: ne ubi aderat MARIA, originalis culpæ esset vel minima *suspicio*, aut recordatio, quod emphaticè satis denotavit Bernardus, his verbis: *Primus Adæ pelliceis vestitur tunicis, pannis secundus obvolvitur.* quod est dicere: primus Adæ pelliceis utitur tunicis, in signum suæ nuditatis, & prævaricationis: secun-

us verò non pellibus sed pannis obvolvitur, ne ubi aderat MARIA, vel minima primi dilecti *suspicio* locum obtineret. Mirantur haud immeritò aliqui, cur MARIAM, tam chara Christi Mater, præsentibus Apostolis, ipsa abfuerit à cœnaculo, in quo pijs- simus Redemptor Augustissimum Evcharistia Sacramentum instituit? Sacratissimum hic præparabatur convivium, eademque caro, & sanguis idem (ut cum Augustino loquar) quem ex Mariâ assumpserat, sub illis speciebus ministrabatur: cur ergo à tantâ celebritate Mater excluditur? cur abest? num habet Evcharistia oppositionem quandam cum MARIA? minimè. dicenda potiùs magna inter hanc, & illam consanguinitatis cognatio. cur ergo non adest MARIA, cum Christus Evcharistiam instituit? Respondeo: Ideò; quia fuit in gratiâ, & Sanctitate concepta; cum enim Christus in eodem cœnaculo pedes discipulorum laverit, & hac functione peccati originalis abluerit venenum (ut ex S. Ambrosio superiùs Conceptu 69. ostendimus) hinc consultò dilectissimam Matrem illuc vocare non voluit, ubi de peccati originalis agebatur antidoto: ne de illâ vel leviter *suspiciari* quis posset, etiam fuisse ablutam. Tanto nimirum studio DEI Filius Maternæ conceptionis puritati providit, ut noluerit in Deiparâ minimam sordis originalis *suspicionem* reperiri. Verum obijcies: cur ergo non prohibuit quoque MARIAM abluì in fonte Baptismatis, qui etiam venenum serpentis abluit, imò ad id specialiter est institutus? Respondeo: MARIAM Baptismali quidem fonte (ut nullus dubito) tinctam fuisse: non tamen, ut originalis macula abstergeretur, quam minimè contraxit, sed tantum, ut suo nos exemplo ad suscipiendum Baptisma invitaret, atque augmentum gratiæ per hoc Sacramentum susciperet: adeoque Baptismum hunc, non tantum MARIAM peccati originalis *suspectam* non reddidisse, verum potiùs augmenti gratiæ, &

in Psal. 89.

Serm. de
Annuc.

Luc. 2.
v. 12.

Serm. 3.
de Natal.
Dom.

Gen. 3.
v. 21.

loc. cit.

Sanctitatis præclarum indicium extitisse. Absit ergo à DEI Genitrice omnis suspicio. absit à Christiano, talia de purissimâ Virgine vel cogitare, ni tantis Scripturæ testimonijs refractarius, Divinæque reus vindictæ effici velit, &c.

§. 2. *Authoritas.*

583. pfeLLVs, pVraM INdICans.

1. *Hos ordines Salomon ipse prospiciens, & Divino afflatus Spiritu, tanto ante cernens Verbi Sponsi purissimam incarnationem, & quæ ipsum sine semine genuit, Sanctissimam DEI Gentricem MARIAM, illam immaculatissimam, quam omnes omnium hominum generationes, vocibus nunquam cessantibus beatissimam prædisant. In Cant.*
2. *Inter tot animas omnium hominum, qui salvantur, ut electa columba est una illa sola, quæ Christum genuit, Virgo, Mater, Puella, MARIA, quæ puritate profectò Cherubim, & Seraphim antecellit. Idem ibid.*

§. 3. *Ratio.*

584. genItores, NVMIInS Instar,
à LiberIS CoLenDI.

Aristoteles *l. 3. Ethic. c. 14.* inter alia hæc habet: *Reddere oportet eum, qui debet: at quidquid fecerit Filius, nihil dignum collatis beneficijs fecit: Ergò semper debet, & post pauca: Honor quoque parentibus, quemadmodum Djs exhibendus est.* Ex quo sequens Ratio pro immaculatâ Conceptione erui potest: Juxta Aristot. Filij tenentur Parentibus semper ea conferre, quæ possunt, simulque eos prosequi Divino prope modum honore. Atqui Christus fuit perfectiori modo Filius MARIE, quàm alij; quia totum esse accepit à Matre, sine Patre. Ergò magis, quàm omnes alij, tenetur eam colere, honore quasi Divino, ei que totum id

conferre, quod potest. Atqui aliquem præservare à peccato, eumque conservare in gratiâ sanctificante, est Divinum quasi honorem conferre; quia gratia, juxta Theologos, est ipsa participatio naturæ Divinæ: simulque eam potuit præservare. Ergò si eam non præservasset à peccato originali, nec eam coluisset semper honore quasi Divino, nec totum contulisset, quod conferre potuisset.

§. 4. *Historia.*

DeIparâ pVritas, B. OrInga
Christianâ, à Christo
Manifestata. 585

Beaata Oringa Christiana, Virgo in Cælos animo, & mente sapius elata, videre aliquando meruit Christum, eâ luce conspicuum, cui comparata vel ipsa Solis lux obscura videbatur: vidit & Beatissimam DEI Gentricem, ad Filij latus assidentem, suppari lumine coruscantem, & albâ veste, eâque pretiosissimâ exornatam, Huic præterea augustissimæ Coeli, terrarumque Reginæ suavissimè accinebant Cœlestes genij, & omnis beatarum animarum corona: cui immixta Beata Oringa, visâ sibi est, Virginem supplex revereri, quod dum facit, sic eam Christus alloquitur: *Miraris haud dubiè, Christiana! dum contemplaris, qui plausus dentur, quæ accinantur laudum cantica? verum mirari mox desines, ubi ex me audieris, celebrari hodie Festivissimam Solennitatem, immaculatæ Conceptionis illius, quæ deinde me concepit, ac genuit, illibatâ Virginitate. Illius autem immaculatæ Conceptionis index tibi sit vestis hæc candidissima, quâ nudentem conspicis Matrem meam.* Hæc ad B. Oringam Christus, in illo mentis excessu. *Bollandus in ejus vitâ, 10. Jan.*

§. 5. *Symbolum.*

586.

Insigni Horologio SolarI,
Deficiens Umbra.

Horam nosse cupis, minimum seu nosse diei
Momentum? nosces; si tamen umbra patet.
Punctum nosse cupis conceptæ in labe MARIÆ?
Niteris incassum; deficit umbra tibi.

Et non est umbra mortis. Job, c. 34. v. 21.

§. 6. *Antiquitas.*

587.

pVer parVVs, à fvnesto VnDa-
rVM perICVLo, sVpernâ
VirtVte præserVatVs.

A Deò terribile aquarum dilu-
um, nocte quâdam, Festum
omnium Sanctorum antecedente, in
Flandriâ accidisse, referunt Histo-
rici, ut Oceano præter solitum intumescente, ac littoris margines, in
nonnullis locis, mirum in modum
excedente, horribilis, nec unquam
hactenus, sive in illâ Provinciâ, sive
in alijs circumjacentibus Regionibus
visâ inundatio sit subsecuta. Aliquæ
nimirum Zelandiæ Insulæ omninò
contectæ, Holandia insuper, ac Fri-
sia inde vix non submersa fuit. strages præterea facultatum perditarum

adeò ingens extitit, ac excessiva, ut
fatîs illa explicari verbis non possit,
Possessionibus, Villis, Palatijs, Ter-
ris, ac Civitatibus integris, liquido
illi elemento vix non innatantibus.
Credere quis non immeritò potuisset,
cataractas cœli de novo apertas,
præteritaque Noëmi sæcula rediisse.
Enimverò rem hic percipite, summè
admirandam! In colliculo enim quo-
dam, Schleich nuncupato, paullo
post repertus fuisse fertur tenellus in-
fans, seu puer parvulus, qui toto
durantis diluvij tempore, dulcissi-
mum somnum capiens, dum terra,
Cœlum, & elementa, per diluvi-
um armata, terræ illius incolas ad
extremum usque exitium infesta-
bant, ac viginti circiter persona-
rum millia, in solâ Frisiâ, suffocaban-
tur, absque ullâ periculosa inundati-
onis, aut naufragij molestâ cogitati-
one, Cœlo sollicitè præservante, in
cunis ibidem suavissimè requievit.
Famianus strada, lib. 7. fol. 350.

Si diluvij hujus recensiti aquæ
omnes in lachrymas verterentur,
non certè sufficerent ad deploran-
dum horrificum illud, ac universale
peccati originalis diluvium, quo tot
animæ, quot ex Adamo posteri, mi-
serè periêre. strages certè facultatum
ex hoc diluvio tanta est subsecuta, ut
prima, in quâ creatus fuerat homo
innocentia, ac gratia Divina, om-
nibus terrenis facultatibus longè ex-
cellentior, irreparabilî damno fuerit
deperdita. Veruntamen unica repe-
riebatur exempta, ac conservata ani-
mula, non tenelli quidem infantis,
fascibus involuti, sed MARIÆ ex
castissimis Joachimi, & Annæ semi-
nibus conceptæ: quæ in ipso bene-
dictæ Conceptionis instanti, super
collem Divinæ protectionis, media
inter naufragantis mundi pericula,
inventâ fuit suaviter requiescens,
peccaminosa sortis maculam sola
vel ideò ignorans, ac orco in per-
niciem hominis conjurante, tran-
quil-

quillo corde obdormiens; quia à Numine, cujus Genitrix destinata erat, speciali sollicitudine præservata fuit, ne vel minimus læderetur capillus, vel minimum instans benedictæ ejus innocentiae turbaretur.

* *

§. 7. *Anagramma.*

PVra à Labe, VIAM aD
CœLOS aperIS.

588.

Mater, Agna, munda! Tu viam Coeli aperis.

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXV.

§. I. *Scriptura.*

589. PVra DeIpara, CreDens DEO
SVO, ILLaſa.

Daniel. c. 6. v. 23. *Nulla læſio inventa est in eo; quia credidit DEO suo.*

Quantâ injustitiâ, urgentibus Regni Perfarum Principibus, ac Satrapis, fidelissimus DEI servus Daniel missus fuerit à Dario Rege in lacum leonum: econtra, quam gratiosè ab eorum morsibus, protegente Numine, conservatus, Sacræ paginæ, suo loco, fusè describunt: certè satis erit, ipsum audire Danielelem, ita de se loquentem:

Dan. c. 6.
v. 22.

DEUS meus misit Angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi; quia coram eo justitia inventa est in me. & sanè, cùm de lacu denuò innocens educeretur, nulla læſio inventa est in eo; quia credidit DEO suo. Atque, ne Danielelem duntaxat talî modo à DEO servatum credamus, de pluribus quoque alijs, simili modo, miraculosè à morte præservatis, diversis in locis, mentionem Sacræ paginæ faciunt, ubi e. g. de Jonâ Prophetâ, de tribus Juvenibus, in Aulâ Nabuchodonosoris, &c. sermo instituitur.

Quæ cùm ita sint, quis sibi persuadeat, similem non etiam protectionem Deiparæ obtigisse? tunc nimi-

rùm, quando alijs Adami posteris, ob Parentis scelus, in lacum crudelissimi leonis, nempe peccati originalis, immisissis, ac primo conceptionis momento, morsu dirissimo vulneratis, etiam ipsa, per conceptionem, in hunc lacum immittebatur? Enimverò, si Jonas & Daniel, præter naturæ ordinem, à morte fuerunt illæsi, unus in ventre ceti, alter in lacu leonum: an non servavit DEUS Matrem illæsam, in utero Annæ, à morte spirituali, & à monstro terribili, originalis noxæ? Magnum hic Augustinum audiamus, idem prorsus, pro tuendo Deiparæ honore, interrogantem! *Jonam, inquit, servare in ventre ceti, præter naturalem usum, voluit incorruptum: MARIAM non servavit gratia? servatus est Daniel ab intemperatissimâ fame: non servanda est Mater, tantis dotata meritis dignitatum? in quem modum, de tribus etiam illis Juvenibus, discurrit: Non solum, inquit, DEUS puerorum corpora servavit, sed etiam vestimenta. cur abnuat in Matre, quod elegit in veste aliena? Dicendum ergo de MARIA idem est, quod de Daniele, nimirum: Nulla læſio inventa est in eâ; quia credidit DEO suo. Ex quo patet MARIAM inter, & Evam, notabile discrimen; dum enim hæc serpentis sibilo citò credit, non obturans aures, facilis in paradiso*

Orat. de
Assumpti.
V. tom. 1